

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název: Mediace v pojetí Barbary Rogoffové a Reuvena Feuersteina

Jméno autorky: Renata Žvejkalová

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Gabriela Málková, Ph.D.

Bakalářská práce Renaty Žvejkalové je teoretickou statí zabývající se poměrně náročným tématem. Snaží se objasnit podstatu pojmu mediace (zprostředkování). Nejprve pohlíží na mediaci v tom smyslu, ve kterém byla zavedena do psychologické terminologie L. S. Vygotským, a dále se zabývá jejím specifickým pojetím ve dvou na sobě nezávislých teoriích kognitivního vývoje z pera B. Rogoffové a R. Feuersteina. Cílem práce, jenž je předeslaný v úvodu, je na základě analýzy literárních pramenů posoudit, zda se názory těchto dvou autorů na charakter mediačního procesu a úlohu zprostředkujících činitelů ve vývoji dítěte v některých liniích shodují, a zda „*existují nějaké obecné charakteristiky zprostředkování prostřednictvím významného druhého.*“ (s. 2)

Tento cíl autorka sleduje na základě promyšlené, logické struktury celého textu, která postupuje od širšího teoretického kontextu k přiblížení jednotlivých pojmů v teoretickém rámci posuzovaných autorů. Následně přistupuje ke shrnující, uzavírající komparaci. Dobře vystavěná struktura má však řadu slabých míst v obsahové náplni mnohých kapitol, zejména však v závěrečném prolnutí obou teorií. Ačkoli text v úvodních částech vyznívá tak, že diskusní komparace a vzájemná analýza obou přístupů bude jádrem práce, je této problematice věnována kapitola o rozsahu necelé 3 strany. V souvislosti s celkovým rozsahem práce (obsahuje celkem 42 stran vlastního textu) toto vnímám jako silný nepoměr. I po stránce obsahové je komparace pojetí mediace u Rogoffové a Feuersteina dosti chudá.

Pro obhajobu proto doporučuji promyslet, co je podstatou pojmu mediace jako takové, tj. co se tímto pojmem v kulturní psychologii míní a v čem lze vidět případné paralely zkoumaných autorů.

Ke zmíněné slabé obsahové náplni – text celkově vyznívá jako velmi nabytý informacemi, občas se v nich však ztrácí propojenost, vzájemné souvislosti, význam pro podstatu linie, kterou autorka zamýšlela sledovat. Tento dojem zvyšuje i jistá jazyková neobratnost, jejíž zdroj však částečně může být i ve skutečnosti, kterou naopak hodnotím jako kladný rys práce – totiž ve faktu, že autorka se snažila hodně čerpat z primární, anglicky psané literatury. Taktéž většina sekundárních literárních zdrojů je cizojazyčná. V tomto vidím příčinu mnohých neobratných jazykových překladů typu: „*.....zatímco nástupci Piageta pokládali děti za nezávislé činitele nabývání...*“ (s. 4) apod., které prezentované práci ubírají na srozumitelnosti.

Po stránce formální mám k této bakalářské práci následující výtky: vedle častých překlepů, chybějících čárek v souvětích a dalších gramatických chyb, považuji za závažné chyby v číslování kapitol, které se objevují jak v obsahu, tak i v textu a dále nedostatky v bibliografických citacích. Práce obsahuje mnohé odkazy, které v seznamu literatury nenajdeme. Např. s. 4 - Stard (1998), s. 6 - Kyjeve (1986), s. 7 - Vygotskij (1978, 1986) a mnohé další... .

Závěr: práci doporučuji k obhajobě. Známkově ji navrhuji ohodnotit stupněm 2, pro obhajobu však s přihlédnutím, že se jedná spíše o slabší dvojku. Hodnotím ji jako obsahově průměrnou s řadou zásadních formálních nedostatků.

V Praze, dne 8. 3. 2009

Mgr. Ludmila Májová
(Katedra psychologie PedF UK)